

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Hany Veberové ve věci

žalobců: a) **J. K.**, nar. xxx
b) **L. K.**, nar. xxx
c) **nezl. E. K.**, nar. xxx
d) **nezl. A. K.**, nar. xxx
všichni státní příslušnost Kosovská republika
bytem v ČR: xxx, xxx

všichni zastoupeni Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Praha 1, Opletalova 25

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí **Ministra vnitra** ze dne 4.3.2019, č. j.: MV-143836-3/SO-2018,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 5.10.2018, č.j.: VS-644/835.3/2-2018. Rozhodnutím Ministerstva vnitra byla zamítnuta žádost žalobce o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty i další výše jmenované osoby. Žádost byla zamítnuta s odkazem na ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb.
2. Žalobce uvedl, že si je vědom toho, že žalobou napadené rozhodnutí je podle § 26 zákona o státním občanství vyloučeno ze soudního přezkumu, avšak je přesvědčen o protiústavnosti tohoto ustanovení. Poukázal na to, že se Ústavní soud v současné době zabývá ústavní stížností vedenou pod. sp. zn. Pl. ÚS 39/17, ve které Nejvyšší správní soud namítá neústavnost ustanovení § 26 zákona o státním občanství a navrhl, aby městský soud řízení přerušil.
3. Podle ustanovení § 26 zákona č. 186/2013 Sb. je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 22 odst. 3 vyloučeno z přezkoumání soudem.
4. Podle ustanovení § 70 písm. f) soudního řádu správního jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž přezkoumání vylučuje zvláštní zákon.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

5. Podle ustanovení § 68 písm. e) soudního řádu správního je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
6. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.
7. Napadené rozhodnutí ministra vnitra je podle § 26 zákona č. 186/2013 Sb. vyloučeno ze soudního přezkumu a z tohoto důvodu musel soud postupovat podle výše uvedených ustanovení a žalobu odmítnout.
8. Městský soud po posouzení, zda řízení přerušit a vyčkat do rozhodnutí ústavního soudu, neshledal pro přerušení řízení důvod, a to s ohledem na nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, č. j.: Pl. ÚS 5/16, ve kterém již Ústavní soud dříve posuzoval ústavní konformitu ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb. a rozhodl, že předmětné ustanovení nepředstavuje porušení ústavního pořádku, neboť je projevem optimalizace případného protichůdného působení ochranných mechanismů a hodnot chráněných Ústavou, kdy by naopak bylo nepřiměřené, pokud by zákon o státním občanství zajistil úplné odůvodnění zamítnutí žádosti na úkor ochrany bezpečnosti státu. Pokud je v souladu s ústavním pořádkem stav, kdy správní orgán nemusí rozhodnutí podle ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb. odůvodňovat a správní spis ani neobsahuje stanovisko Policie České republiky a zpravodajských služeb České republiky, nemá správní soud co přezkoumat. Za tohoto stavu pak Městský soud nepojal pochybnosti ohledně souladu § 26 zákona č. 186/2013 Sb. s ústavním pořádkem ČR, na čemž nic nemohlo změnit ani opakované podání ústavní stížnosti Nejvyšším správním soudem.
9. Soud tedy podanou žalobu odmítl, a to z důvodu její nepřipustnosti.
10. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
11. Pro úplnost soud uvádí, že netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když přihlédl k ustanovením § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírání, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2019

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu